

Pincehelyi Párbeszéd

A "Pincehelyért" Egyesület hivatalos havilapja

Felelős kiadó: Kuvik Istvánné

Szerkesztők: Csizmadia Viktor

Lapunk megjelenését az Önkormányzat támogatja.

E-mail: pincehelyert@citromail.hu Pincehelyről az Interneten: pincehely.ini.hu

10. évfolyam 3. szám

Megjelenik 500 példányban

2007. november

A Rozmaring táncsoport fennállásának 10. évfordulója.

2007. szeptember 22-én a felújított művelődési ház ünnepélyes átadásával egybekötve megrendezésre került a Táncsoport jubileumi műsora is.

1997. majálisán többen összeültünk és megbeszéltük, hogy alakítsunk néptáncsoportot. Molnár Ferencné Irma néni megkerestük és ő elvállalta oktatásunkat. A kezdeti létszám 24 fő, mely sajnos az évek során megfogyatkozott. A megfogyatkozásban szerepet játszott a továbbtanulás, munkahelyváltás, elköltözés Pincehelyről. A jelenlegi taglétszámunk 15 fő.

A kezdeti időszakban megkerestünk idősebb asszonyokat, hogy régi pincehelyi dalokat és lépéseket gyűjtsünk, kiderült, hogy pincehelyi lépések nincsenek, ezért dél-Dunántúli lépéseket tanultunk be. Irma néni 5 évig társadalmi munkában szívvel-lélekkel tanított bennünket, amit ezúton is köszönünk neki.

2002-2004-ig Molnár Juszti, aki a decsi néptáncsoport tagja és egyben koreográfusa is vette át tanításunkat. Juszti munkáját önkormányzati pénzből és saját tagdíjból finanszíroztuk.

2004-től Kosnás Árpád vette át a táncsoport tanítását, mivel Juszti gyesre ment. Árpád a mai napig oktat bennünket, ő a Panoráma Televízióval együtt ellátogatott az idősek napközi otthonában és ott az idősebbek által bemutatott lépésekből állította össze a lacikocsmá koreográfiáját, ami az egyik fellépő számunk.

A 10 éves évforduló alkalmából felvettük a Rozmaring nevet, ami nem azt jelenti, hogy elhagytuk a „Pincehelyért” Egyesületet, továbbra is az egyesületen belül működünk.

Az ünnepi műsoron táncsoportunkat nagy meglepetés érte, Herdics Béla polgármester úr és a képviselő testület által megszavazott Pincehelyért emlékérmét vehettünk át a kulturális élet fellendítéséért.

E nemes gesztustól meghatódva álltunk a színpadon és elérzékenyülve próbáltuk a következő számot elénekelni és eltáncolni.

Megköszönjük polgármester úrnak és a képviselő testületnek munkánk elismerését. Jövőben is számíthatnak ránk bármilyen rendezvényen.

A műsoron pincehelyi népviseletbe táncoltunk, melyhez a pille feltűzésében a helyi nyugdíjas klub asszonyai segítettek. Köszönjük segítségüket!

Végezetül köszönjük a lehetőséget, a tapsot és a hálás nézőközönséget.

Táncsoport

FIGYELEM!

LAKÁSPROBLÉMÁJÁT OLDJA MEG FORINT ALAPÚ JELZÁLOGHITELLEL,
EGYÉB HITELIGÉNYÉT OLDJA MEG SZABADFELHASZNÁLÁSÚ JELZÁLOGHITELLEL,
A KAPOSMENTI TAKARÉKSZÖVETKEZET-nél!

Kirendeltségein: Attalában, DOMBÓVÁRON (NÉPKÖZTÁRSASÁG u. 10-12.), Döbröközön, Gyulajon,
Kaposzsekcsőn, Kurdon, Pincehelyen, Simontornyán, Ozorán, Nagyszékelyben.
JELZÁLOG HITELAKCIÓT hirdet.

Kedvező hitel, konstrukcióval és kamattal állunk a lakosság rendelkezésére,

A hitel éves kamata 10%, egyszeri kezelési költsége 2%

THM: 10,96 – 11,78 %

Keressen fel bennünket kirendeltségeinken, gyors ügyintézással, udvarias kiszolgálással várjuk!

KAPOSMENTI TAKARÉKSZÖVETKEZET IGAZGATÓSÁGA

Az első citerabálom...

Nyolcadikos lehettem, amikor osztálytársnőimmal elhatároztuk, hogy közölünk valaki házánál rendezzünk cite-rabált. Olyan helyiség kellett, ami nagy és nem lakják. Az Irénke osztálytársam fel is ajánlotta az ő első szobájukat. Ötször öt méteres lehetett, a földes villany nélküli szoba, melyet fűteni sem lehetett nekünk így is megfelelt, fiatalok voltunk és nem fáztunk, pedig az ötven évvel ezelőtti telek, emlékezetem szerint sokkal keményebbek voltak, mint ma 2000-ben. Emlékszem a szobánk ablakai minden reggelre befagytak.

Végre elérkezett a várva várt nap, a bál napja. Édesanyám a legszebb ruhámat adta rám, a hajamba, mivel hosszú volt-, rózsaszín szalagot kötött. Hófehér angóra szőrből kötött pulóvert adott rám. Mivel nagy volt a hó, több mint egy méter, csizmába mentünk a házig. Édesanyám elkísért és ő hozta a cipőt egy kosárban. Minden lánnyal eljött az édes-anya, volt akivel a nagymama érkezett. Vittünk magunkkal almát, körtét, süteményt, savanyú cukorkát, ez volt a szokás abban az időben. Mikor bementünk a házba már szólt a zene, melyet egy hegedűs, egy cimbalmos, és egy nagybőgős szolgáltatott a számunkra. Idősebb cigányok voltak, de nekünk akkor nagyon szép és jó volt. A szobában körbe ültek a szüleink, padokon, és egy nagy viharlámpa biztosította világítást a bálhoz.

Mi lányok a fal mellett sorba állva vártuk, hogy valamelyik fiú felkérjen bennünket. Olyanok voltunk a színes ruhákban, szalagokkal a hajunkba, mint egy kis virágoskert. Nagyon jól éreztük magunkat, szünetekben süteményt ettünk, meg amit hoztunk. A fiúk nagyon rendesek, udvariasak voltak, egyetlen csúnya, durva szó ott nem hangzott el. Ahogy emlékszem úgy harmincan lehetünk a nagyszobába, mégis szépen elfértünk. Este hattól éjfélig tartott a bál. Megbeszéltük a fiukkal és a lányokkal, hogy másnap is eljövünk bált rendezni, mert olyan jól érezte magát mindenki. Éjfél körül indultunk haza, a gyönyörű holdvilágos éjszakába. A lábunk alatt ropogott a hó. Másnap este a barátnőmmel, Margitkával és az édesanyjával, Panni nénivel mentünk nagy örömmel a citerabálba. a házhoz közeledve már messziről hallottuk a zenészek muzsikáját és a lányok énekét, mikor azt énekelték, hogy „Széles a Balaton vize keskeny a híd rajta”. Tele jókedvvel, sugárzó arccal szólt az ének, még a szülők is besegítettek. örömről a második este is jól sikerült, a cigányok húzták rendületlenül éjfélig, igaz a fiúk hoztak jó kis vörösbort a zenészeknek kedvcsinálónak. A zenészek pénzét is ők adták össze. Ők mindent elintézték.

Ez a korosztály nagyon összetartó volt. Még ma is keressük, kutatjuk egymást, hogy ki s mint van. Ez első citerabálom története, meg a szép fiatalos összefogásé. Kedves emlékek, melyek még ma is ötven év távlatából olyannak tűnnek, mint egy szép mese, mely egyszer volt, de többé nem lesz.

özv. Gyulasi Jánosné

21. Világdzsembori Londonban

A négy évenként sorra kerülő világ cserkész találkozójának az idén, az Egyesült Királyság adott otthont Hylands Parkban.

Ebben az évben a világ cserkésztest hármass jubileumot ünne-
pelt: 21 év az angol felnőtté válás kora, 100 éve volt a világ
első cserkésztestháza Brownsea szigetén, és 150 éves lenne a
cserkésztest megalapítója, Sir Robert Stephenson Smith
Baden- Powell röviden Bi-Pi. A világtábor jelmondata:

„Egy világ, egy a fogadalom”. A dzsemborin a világ min-
den részéről 40.000 cserkész vett részt, amit egy másfél
éves előkészítés előzött meg. A Jamboree július 26-tól

augusztus 8-ig tartott. A magyar kontingenst 550 cserkész
képviselte.

A Pécsi Egyházmegye északi régiójából négyen vettek részt
a világra szóló eseményen. Simontornyáról: Doffkay
Emese, Pincehelyről a 681. Assisi Szent Ferenc
Cserkészcsapatból: Pásztor Virág, Szemeti Mónika, és
Vacsora József. A dzsemborit egy három napos előtábor
előzte meg.

Mit takar a dzsembori szó jelentése?

Mónika: Vidám összejövetelt jelent, amely egy afrikai
törzstől származik.

Gondolom, a kiutazás során sem voltak szomorúak?
Nevetnek. Á, dehogy!

Emese: A 28 órás út gyorsan eltelt. Filmeket néztünk, zenét
hallgattunk, fényképeztünk.

Virág: ”Kompozhattunk” a La Manche-csatornán.

Milyen feladatok vártak rátok a megérkezésetek után?

Jocó: Nem győztünk építkezni! Sátor felépítés, étkező és a
konyhasátor felállításával voltunk elfoglalva, és a regisztrá-
cióval.

Virág: Számomra a kipakolás volt izgalmas. A sok csomag
közül, hogyan is találom meg a sajátomat!

Mónika: A csomagok kergetésével nagyon sok idő telt el.

Miből állt a napi programotok?

Mónika: Általában reggel 7-kor keltünk, és a reggeli szer-
tartás következett. (Torna, ima, programok kihirdetése,

étkezés).

Virág: A konyha őrse főzte meg minden nap a vacsoránkat. Vacsora 19-20 órákor.

Jocó: Az esti takarodó 23 órákor volt. Amit rajparancsnokunk, Dr. Nyúl Eszter mindig szigorúan betartatott velünk. Jó lett volna még többször fent maradni hosszabb ideig!

Beszéljetelek egy kicsit részletesebben a programokról!

Mónika: Nyitó ceremóniával kezdődött meg igazán a cserkészek élete. 155 ország zászlóját hozták be a tábor területére. Ezután a zászló felvonás következett. Természetesen vasárnap szentmisét hallgatunk, igaz egy kukkot sem értettünk belőle, mert angol nyelven miséztek.

Emese: A napi programok Gilwell parkban voltak, több helyszínen. Lehetett kézműves foglalkozáson részt venni, de akinek kedve volt süteményt is készíthetett.

Jocó: Akadály pályán is részt vehettünk. Összerakhattunk egy olyan tejes kocsit, amit régen használtak az angolok.

De legjobban, az extrém sportok tetszettek nekem. Falra mászás, és a bándzsi dzsámping.

Mónika: Minden nap változatos és fárasztó programokban volt részünk.

Emese: Próbáltunk naplót írni minden nap, de fáradtság miatt, nem sok sikerrel jártunk!

Virág: A Gilwell parkban láthattuk a cserkészek alapítójának Bi-Pi, ruháját, autóját, házát. Ez egy kastély, körülötte szép parkkal.

Emese: Unokája is meglátogatott bennünket.

Jocó: augusztus elseje a cserkész napfelkelteje. Ezen a napon emlékeztünk meg arról, hogy 100 éve alapította Bi-Pi a cserkészetet.

Virág: Az egész tábor megújította fogadalmát.

Mónika: A magyar kontingens, ezt külön is megtette.

Emese: Mindenki kapott egy sárga nyakkendőt, amit egymással aláírtunk.

Mónika: Ezen a napon, még játékonysági munkát is végeztünk. Jocó járdát, Emese denevér otthont épített. Mi egy réten sárga virágokat szedtük, amik mérgezőek a birkákra. Nagyon jó volt. Itt ismerkedtünk meg a

Libanoniakkal. Nagy megtiszteltetés volt Velük lenni, mert Ők, nagyon kevesen voltak.

Hogyan értettétek meg magatokat?

Jocó: A Dzsozi (Mónika) angolul, mi meg kézzel- lábbal!

Virág: IST (a nemzeti tábortörzs rövidítése) szervezett számunkra olyan programokat, amely által jobban megismertünk más országokat.

Mónika: Meg kóstolhattuk, ételeiket és láttuk milyen a cserkész mozgalmuk.

Emese: Nekem az tetszett a legjobban, hogy más vallást is megismerhettem.

Magyarországot hogyan mutattátok be?

Jocó: A nemzeti konyha sátorban, bab gulyást főztünk. Azért választottuk ezt az ételt, nehogy azt gondolják rólunk, mi csak nokedlin és pörköltön élünk.

Virág: Valamint magyar táncokkal, gémes kúttal, csárdával és Rubik kockával.

Fantázia feladatot is kaptatok?

Emese: Igen. Azt a feladatot kaptuk, hogy újra hasznosítsunk hulladékot.

Virág: Mi a cserkész lilomot raktunk ki hulladékból. (Mindenki nevet).

Jocó: A lilomot nehéz volt felismerni. Lényeg, mi tudtuk, mit látunk.

Mi történt még Veletek?

Virág: A vízi program még nagyon szuper volt!

Mónika: Főleg az, hogy ezen a reggelen kivételesen, 9-ig aludhattunk!

Emese: Kajakozhattunk, vitorlázhattunk és mindenki csurom vizes lett.

Jocó: Aki nem akart vizes lenni, azoknál gondoskodunk arról, hogy azok legyenek.

folyt. köv. a következő számban

Kajtárné Tiborc Mária

a pécsi egyházmegye Jó Hír újságának szerkesztő - újságírója.
Ez a cikk teljes terjedelmében megjelent a Jó Hír újság szeptemberi számában.

Anyakönyvi hírek

2007 augusztus-október

Születések:

Szilágyi Kamilla

Nesz Kristóf

Kovács (Schier) László

Keskeny Richárd Márk

Házasságkötések:

Tövisi Ella Melinda - Ötvös Zsolt

Kántor Beatrix - Ollmann Ferenc

Szedlák Enikő - Mindenszki Péter

Berta Krisztina - Gergely Norbert

Halálesetek:

Zubor István

Jékel Jakab

Szilágyi Enikő

Helyreigazítás

A Pincehelyi Párbeszéd augusztusi számában közölt, a temetői keresztdományozók névsora megjelenését követően, a következő nevek kerültek leadásra az újság szerkesztőségéhez:

- Böröczné Császár Anna - Kaposvár

- Baloghné Patkó Erzsébet - Budapest

- Egerszeginé Szántó Erzsébet

- özv. Kintli Istvánné

- Gergely Istvánné Dobos Rozália

- Máté Istvánné

- Varga Józsefné

- özv. Borbély Jánosné

A szervezők köszönetüket fejezik ki az adományozóknak, és az érintettek szíves elnézését kérik neveik kimaradásáért.

Köszönetnyilvánítás!

A stúdió egyik helyiségébe bevezettük a vezetékes ivóvizet, egy segítőkész helyi mesterember jóvoltából.

Eddig csak a könyvtárból, vagy közkútról tudtunk vízhez jutni, de ezután munkánk könnyebbé válik.

A stúdiós csapat köszönetét fejezi ki a támogatónak az önzetlen munkáért!

A szüreti felvonulás támogatói:

- Pincehely Önkormányzata
- Botos Lászlóné
- Bakonyi Lajos
- Oszkó Zoltán
- Ifj. Zsiga József
- Nyugdíjas Klub
- Nyugdíjasok Napközi Otthona

A fogatokat biztosították:

- Tóth Zoltán
- Handa László
- Gereny Tamás
- Jankó László
- Jankó Dávid
- Oszkó Ferenc
- Oszkó Zsolt
- Tischlér József
- Juhász István
- Veres Sándor
- Hegedűs József
- Szabó Csaba
- Molnár Zoltán
- Pető István - Ozora
- Kelemen Péter - Kisszékely
- Kiss Judit és Kurucz Ákos - Tamási

- Kecskeméti Ferenc - Simontornya

Csikósok:

- Szép József
- Takács Mónika
- Simon Attila
- Ifj. Vacsora József
- Vódl Attila
- Szűcs Farkas Zoltán

Bíró és bíróné:

- Gergely Norbert és
Gergelyné Berta Krisztina

Jegyző és jegyzőné:

- Inger Zoltán és Hegedűs Beáta

Segítőink voltak:

- Oszkó Jánosné és családja
- Ifj. Oszkó János és családja
- Freizinger Jánosné
- Tóth Lászlóné és Tóth Alida
- Rabóczki Gábor és Zsolt

- Ambrusné Kiss Márta
- Ifj. Bikádi Andrásné
- Kajtárné Tiborcz Mária
- Fülöpné Veress Mária
- Piringerné Sarudi Andrea
- Borsiné Feller Angéla
- Szép Józsefné
- Sölleiné Pöcz Mariann
- Tóth Balázs és a Borza család

Köszönet a meleg fogadtatásért, és a szíves vendéglátásért a következő megállóhelyeken:

- Dózsa Gy. u.
- Apponyi u.
- Polgármesteri Hivatal mellett
- Posta előtti téren
- Széchenyi u. végén, közepén
- a régi benzinkútnál
- Kórházi buszmegállónál
- Aranypatkónál
- Zrínyi utcában
- "Császár" kocsmánál
- "Csupor" boltnál
- "Káposzta kert" -ben

Rendezvényünket a Rendőrség és a Polgárőrség biztosította.

Köszönjük a pincehelyi Panoráma Tv-nek a rendezvény népszerűsítését és felvételét.

Köszönjük mindazoknak a részvételét, akik valamilyen módon hozzájárultak rendezvényünk sikeréhez:

- akik a felvonuláson részt vettek
- akik a szép ruhákat biztosították
- akik a menetet szeretettel fogadták.

K ö s z ö n j ü k !

Látogatóban Kersák Pál főtisztelendő atyánál.

A Pécsi Egyházmegye Skóciai Szent Margit Gondozó Otthont 2007. ápr. 19-én Vásárosdombót felkeresve meglátogattuk Kersák Pál főtisztelendő atyát Bakonyi Lajos barátommal. A főtisztelendő atya szívélyesen fogadott bennünket. Elmesélte életét történetét.

Pincehelyen 1974-1954-ig volt kispap (tisztelendő). Hálás szívvel gondol vissza azokra az időkre. Szeretettel emlékezett mindazokra, akik segítették őt azokban a nehéz időkben. Hívő becsületes emberek éltek akkor Pincehelyen - halkan felsóhajtva- a vasárnapi szentmiséken mindig ott voltak a fiatalok, szülők egyaránt. A mi korosztályunkat sok éven át tanította, igazi jó szívű segítőkész volt mindenkor. Megélt a jó Isten akaratából eddig 84 évet, mindenkor a katolikus egyházat szolgálta.

„Voltak nehéz időszakok is életem folyamán, de mindenkor tudni kellett EMBERNEK maradni.”

A kedélyes beszélgetés vége felé közeledtünk. Főtisztelendő atya megköszönte, hogy ötven év elmúltával Pincehelyről meglátogattuk. A búcsúzás percei következtek, lakosztálya ajtajában elköszöntünk. Mielőtt elhagytuk a folyosót visszanéztünk, ő ott állt az ajtó előtt és kedvesen integetett felénk.

Megköszönjük lovag vitéz Balázs Zoltánnak, Ozora plébánosának a segítséget. Általa jutottunk el Vásárosdombóra, ő volt a gépkocsi vezetője.

Benkó Lajos

Akciós gázbeszerelés Pincehelyen! 53.856 Ft!!

Érdeklődni lehet a 74/528-678, 74/528-679, 74/528-680

Az akció kezdete: 2007. 11. 10.